

Viro Reverendo Et Eruditissimo Dn. Balthasari Apfelio, Amico Candido
Ac Veteri, Ad Parochiam Scherbedam legitimè vocato, M. Johannes
Weitzius, P. L. C. gratulor stilo & animo ... Smalcaldiae, &c. Anno M.
DCIII.

s. l.

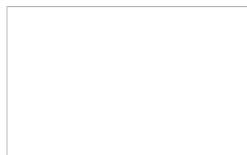
Weitz, Johann

P 2° 00143 (01,404)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00008873

urn:nbn:de:urmel-96d2a217-c2de-4bad-9e83-860170eba6cd-000081134

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

VIRO REVERENDO ET ERVDITISSI

MO DN. BALTHASARI APFELIO. AMICO CANDI
DO AC VETERI, AD PAROCHIAM SCHERBEDA-

nam legitimè vocato,
M. IOHANNES WEITZIVS, P. L. C.
gratulor stilo & animo.

BIt tamen est alius, qui plurima fruiola finxit,
Solauit & in dotes ora canina tuas:
Qui, fastidj, odioq, tumens, rabidi impete rictus
Nil meritum allatrat teq, tuumq, caput,
BALTHASAR ô, mibi quem concordia longa cate-
lunxit inabrupta, Nisum vti & Euryalum. (na
Scilicet haud in te viros ac calunnia norat
Mittere vipereo spicula felle lita,
Me nisi me ferro cotem redolente feriret,
Ni peteret miseri Pelias hasta latus.
O Musa, ô Charites, ô Phœbe sagittipotens, ô
Preses inoffensi Diuia sodalitii.
Nonne vigere queat, vestro praecunte fauore
Qua sata Amicitia est, nonne vigere queat?
Occidat an potius, velut olim solibus agri
Germen in extremo solstitiale solet?
Non ita: Musarum vinclo qua nexa coheret,
Nulla dies vel fraus frangat amicitiam.
Sic & noster amor, stabili tibicine fultus,
Perstat, eumq, sua nil statione mouet:
Ut quandam in Vegefo firmis radicibus arbor
Quercea non cœli stat violanda minis.
Nos anima vna duos multis iam rexit ab annis,
Atq, reget, Letheas quando bibemus aquas.
Ergo tuas apage affanias, ter perfide Liuor,
Et Siculis gerris qua mage vanacrepas.
Ecquid enim inde boni, cum sint hic præmia falsi
Nulla, capis, cum tam frigida amas serere?
Quid iuuat, innocui in famam distingere dentes?
Nemp malo alterius parta trophya tibi.
Aut quid opus, Iuniori auem sequi, habere necesse
Si quoq, confusas deinde pudore genas?
De nobis dico: quos paſsim fundit in ora
Rumor, & alterno stare iuuamine ait.
Ab telum, emisit quod ballistarius Orci,
Te quasi non preſet Musa ſeuera virum.

Sed bene res tua habet, fidissime BALTHASAR: ifas
Discutis, vt micidus Sol radiis, nebulas.
Aut veluti, sumi quem nubes preſferat, ignis
Exsuperans noctem vi ſibi pandit iter:
Sic tua, quam inuidia textit densissima nubes,
Virtus contemti prodit ab inuolucris:
Et riuſas, & poſtice ludibrija ſanne,
Peffum das Genii vi potiore tui.
Gaudeat hem, tecum tua quis non gaudia, prote
Concipiatq, bonas ore fauente preces?
Certè ego: qui voneo, ſis multa in ſacla ſuperftes,
Et tuus in Domino non ſine fruge labor.
Optat idem Soceri domus omnis, & omnis Amicus:
Hoc mecum populi vota precantur idem.

II.

Sic est. nullum adeò Rhamnusia nubila vexat,
Quin ſuda obtingat luce aliquando frui.
BALTHASAR es testis: qui nunc caput altius effers,
Et teris inuidia colla pede imposito.
Nunc iuuet exilium creperis indicere curis,
Et dare pro tumulo queſtibus Oceanum:
Inuidiaq, altum muſſante, probare reaſe,
Fidere in hoc te uno, qui bene cuncta FACIT.
Ipſe, inquis, FACIET, curarum hac meta mearum est:
Quod cupio, factum, quum volet, ille dabit.
Ipſe DEVIS pro me FECIT, ſemperq, vti fido,
Ipſe, meo OSORI, qui male fit, FACIET:
Et mihi qui bene fit, FACIET. Sic macte, sereno
Fer posthinc animo fortis utrasq, vices.
Ipſe ſimul FACIET, mala ne pefſundare te ſors,
Sed magè qui forteſis ſuperare potens.
O quater, ô, quoties non eſt numerare, beatum,
Curas in DOMINI qui bonitate locat.

S M A L C A L D I A E, &c.
Anno M. DCIII.